



בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 4189-09-14

1 31 דצמבר 2017

לפני כב' השופט שמואל טננבוים, סגן נשיא
נציג ציבור (עובדים) מר יהונתן דקל
נציג ציבור (מעסיקים) מר עמי שר-אל

התובע: יוסף קליין, (ת.ז. - [REDACTED])
ע"י ב"כ עו"ד ערן כהן ו/או אסף מסדה

הנתבעת: קווים תחבורה ציבורית בע"מ, (ח.פ - 513000877)
ע"י ב"כ עו"ד יונתן פסי ו/או עמיר ליבוביץ'

2

פסק דין

3

4

רקע

5 1. הנתבעת הינה חברה בע"מ שעיסוקה בתחום התחבורה הציבורית.

6 2. התובע הועסק כנהג אוטובוס אצל הנתבעת מיום 14.9.11 ועד ליום 24.3.14 מועד בו פוטר.

7 3. ביום 17.2.14 זומן התובע לשימוע אשר עתיד היה להתקיים ביום 20.3.14. במכתב הודע

8 לתובע כי הנתבעת שוקלת סיום העסקתו בחברה מן הסיבות הבאות (העתק המכתב צורף

9 כנספח ת/2 לכתב התביעה):

10 * " בתאריך 8.10.13 נצפה כי קיבלת משני נוסעים כסף עבור כרטיס נסיעה, הדפסת

11 את הכרטיס ושמת אותו בצד (קיימים צילומים)

12 * ב - 16.10.13 נמצא נוסע ללא כרטיס שטען כי שילם לך ולא קיבל כרטיס.

13 * ב 3.12.13 נמצאו שני נוסעים עם כרטיסים שלא הוצאו מיד עם עלייתם לאוטובוס.

14 כמו כן, נמצאו נוסעים שקיבלו כרטיסים ממוחזרים אותם הדפסת לפני צאתך לקו

15 (קיימים צילומים). "

16 4. ביום 20.2.14 נערכה ישיבת השימוע (פרוטוקול שימוע צורף כנספח ת/3 לכתב התביעה) וביום

17 3.3.14 או בסמוך לכך קיבל התובע מכתב פיטורים הנושא תאריך 24.2.14 ובו צוין כדלקמן:

18 הנדון: סיום עבודתך בחברה "



בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 4189-09-14

1. בהמשך לשימוע שהתקיים בעניינך בתאריך ה- 20/02/2014 הרינו להודיעך כי בשל חשד לגניבה לכאורה ממעסיק, תופסק עבודתך בחברה החל מתאריך ה- 24/03/2014, כולל ימי הודעה מוקדמת.

2. בנסיבות אלה נוצר משבר אמון חמור בינינו ולפיכך, הננו להודיעך על הפסקת עבודתך בחברה עם פיצויים חלקיים... "

במועד מאוחר יותר נשלח לתובע מכתב פיטורים מתוקן ובמסגרתו צוין כי ישולמו לתובע פיצויי פיטורים מלאים.

8 טיעוני התובע

5. התובע טוען כי לאורך תקופת עבודתו בנתבעת התלונן לא אחת בפני הממונים עליו על תקלות במכונה למכירת כרטיסים וכן בנושאים נוספים כגון: אי מתן הפסקות, חיוב במתן ביטחונות בניגוד לדין, זמני העסקה ללא תשלום שכר ועוד.

למענתו, לימים הסתבר כי פניותיו היו חלק מהזרזים להתארגנות עובדי הנתבעת בארגון "כוח לעובדים" - מה שהוביל את הנתבעת לראות בו כגורם מתסיס ולהחליטה להתנכל לו עד שיתפטר מיוזמתו, לרבות ביצוע שינויים תכופים בסידור עבודתו והעברתו בין קווים שונים באופן חד צדדי.

משהתנכלויות אלו לא צלחו, טוען התובע, כי הנתבעת שמה לה למטרה "לתפור לו תיק" ולהביא לפיטוריו תוך טענה מופרכת של "גניבה ממעביד".

6. התובע טוען כי פיטוריו הם למעשה מסע נקמה ואין בתשתית העובדתית שנפרשה במכתב השימוע אמת וחצי אמת ולפיכך עותר הוא לפיצויים בגין פיטורים שלא כדין ולפיצוי לפי חוק ההגנה על עובדים (חשיפת עבירות ופגיעה בטוהר המידות או במנהל תקין), התשנ"ז-1997 (להלן: "חוק הגנה על עובדים").

עוד לטענתו בהליך השימוע נפלו פגמים רבים – למכתב הזימון לא צורפו כלל נספחים אשר אפשרו לו להתכונן כיאות; בשום שלב לא הוצגה בפניו כל ראיה או דו"ח מבקר או מסמך אחר המאמת את החשדות שהועלו כנגדו; ישיבת השימוע ארכה מספר דקות בודדות במסגרתן כמעט ולא ניתנה לתובע הזדמנות אמתית לטעון גרסתו כיאות במיוחד לאור אווירה תוקפנית ועוינת במיוחד; במהלך השימוע הוצגו מספר תמונות מטושטשות אשר אין בהן להעיד על דבר. כמו כן במעמד השימוע נדון רק הנושא הראשון שהועלה במכתב הזימון לשימוע.

עוד טוען התובע כי פרוטוקול השימוע שהועבר לתובע הינו פיקטיבי ואינו משקף את הליך השימוע עצמו וכי הנתבעת סירבה לבקשתו לערוך לו בדיקת פוליגרף כמקובל בחברה ואף סירבה לקבל ממצאי בדיקת פוליגרף שעבר באופן פרטי.



בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 4189-09-14

7. התובע עותר לפיצויים בעילה של לשון הרע. לטענת התובע הנתבעת הוציאה דיבתו במספר הזדמנויות שונות המפורטות להלן:
- הנתבעת הפיצה את דבר השימוע בעילה של "גניבה ממעביד" בקרב עובדי החברה עוד טרם קיום השימוע.
- כמו כן ביום 19.2.14 יום לפני השימוע בסביבות השעה 5:00 בבוקר, פנה התובע למר נעים, מנהל הסדרנים במחוז והאחראי על סידורי העבודה בנתבעת וביקש להיות ביום חופש ביום שלאחר מכן- יום השימוע. בתגובה הרים מר נעים את קולו על התובע ובפני עמיתיו וחבריו, כ- 15 נהגים, מכונאים וסדרנים צעק עליו " אם היית ישר לא היית צריך שימוע".
- ובנוסף במסגרת מכתב הפיטורים ובמסמכי הנתבעת למוסד לביטוח לאומי, ציינה הנתבעת כי התובע פוטר בשל "חשד לגניבה" והכל מתוך רצון להרע לתובע.
8. בנוסף לכל אלה טוען התובע כי הוא זכאי לשכר בגין 15 דקות בהן העמיד עצמו לרשות הנתבעת בתחילת כל יום ובסופו ואשר בגינם לא שולם לא שכר. כן לטענתו הוא זכאי להפרש פיצויי פיטורים ופיצויי הלנת פיצויי פיטורים בגין שחרור הקרנות באיחור, להפרשים בגין אי מתן הודעה מוקדמת כדין להפרשי דמי הבראה ופדיון חופשה והחזר הוצאות נסיעה.
- כמו כן לטענת התובע במעמד קבלתו לעבודה דרשה ממנו הנתבעת שתי המחאות פתוחות על מנת שתוכל להיפרע מהן במקרים של חסרים בקופה ובמקרים של אובדן/נזק לציוד וכן המחאה פתוחה נוספת בגין הכשרתו בגינה חויב לעבוד בנתבעת כשנתיים אחרת ייקנס- כל אלה לטענתו בניגוד להוראות חוק איסור קבלת ביטחונות מעובד התשע"ב- 2012.
- טיעוני הנתבעת**
9. הנתבעת טוענת כי ההחלטה על סיום העסקת התובע בחברה התקבלה לאחר שהתברר לנתבעת מעבר לכל ספק, כי התובע גנב מהנתבעת סכומי כסף ולאחר שהתקיים לתובע שימוע כדין.
- לטענתה, ניסיון התובע לקשור בין ההחלטה על סיום עבודתו בחברה לבין טענותיו, כביכול, בקשר לפגיעה בתנאי עבודתו ו/או תקלות במכשיר הכרטוס, הינו ניסיון שקרי וריק מתוכן, במסגרתו מנסה התובע לשוות לפיטוריו מניעים אשר אין בינם ובין המציאות דבר וחצי דבר.
- התובע לא פנה אל הנתבעת או מי מטעמה, בטענה כלשהי בקשר לפגיעה בתנאי עבודתו ו/או בקשר לתקלות כאלו או אחרות במכשיר הכרטוס וטענה זו הועלתה רק במסגרת כתב התביעה.
10. הנתבעת שוללת בכל תוקף את טענות התובע אשר לשיטתו הביאן בפני הנתבעת במהלך תקופת עבודתו ואשר לגרסתו היו הסיבה להתארגנות עובדם בחברה ובעקבות זאת לפיטוריו.



בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 4189-09-14

11. כן לטענתה נערך לתובע שימוע כדין, במסגרתו הוסברו לתובע היטב החשדות נגדו וזאת תוך
 2 מתן התייחסות באשר לשלושת האירועים הנטענים. התובע הגיב לטענות ופרוטוקול השימוע
 3 שנמסר לתובע משקף את הלך הדברים.
12. הנתבעת מוסיפה כי החברה נוהגת לשמור על פרטיות עובדיה בכל תחומי העבודה ועל תוכן
 5 של שיחות השימוע הנוגעות למעשי גניבה/ מרמה בפרט. כל טענות התובע בעניין אי שמירה
 6 על פרטיותו, לרבות האמירה המיוחסת למר נעים - מוכחשות.
13. הנתבעת טוענת כי כל זכויותיו של התובע שולמו כדין, לרבות תשלום שכר בגין התייצבות
 8 לעבודה 15 דקי' בטרם תחילתה של משמרת ובסיומה.
- 9 כמו כן לטענתה ההמחאות הפתוחות שנתן התובע - לצורך הבטחת השבת כספים וצידוד
 10 שניתנו לתובע ולצורך השבת סכום מימון (חלקי) של עלויות ההכשרה באם לא יעמוד
 11 בהתחייבות לתקופת עבודה מינימלית של שנה – נמסרו טרם מועד תחילתו של חוק איסור
 12 קבלת ביטחונות לעובד, ולכן אין לראות בה כמי שהפרה את הוראות החוק.
- 13 **תצהירים ועדויות**
14. מטעם התובע הוגש תצהיר עדותו הראשית וכן תצהירו של מר שי כהן המשמש כמוזכיר ארגוני
 15 בארגון "כוח לעובדים" ומי שהיה המלווה הארגוני הארצי של התארגנות העובדים בחברת
 16 קווים. כמו כן זומן לעדות מטעם התובע מר נימני ניסן- נהג אוטובוס בחברה ויו"ר ועד
 17 העובדים.
15. מטעם הנתבעת הוגשו התצהירים הבאים: תצהירו של מר בן ציון יהונתן כץ – מנהל
 18 המבקרים בנתבעת; תצהירו של מר זאב נעים- משלח בנתבעת; תצהירה של הגב' מאיה
 19 מזרחי- מנהלת משאבי האנוש בנתבעת ותצהירו של מר אורי פלד- מבקר בנתבעת.
 20
- 21 **דיון והכרעה**
- 22 **נסיבות סיום העסקת התובע**
16. התובע טוען כאמור, כי פיטוריו היו תוצאה של "תפירת תיק" כשהנתבעת שמה לה למטרה
 24 להיפטר ממנו לאחר שמשך תקופה ארוכה פנה לממונים עליו בתלונות בנושאים שונים
 25 הקשורים בתנאי עבודתו ועבודתם של נהגים אחרים, מה שהוביל לתחילתה של התארגנות
 26 עובדים, שהייתה לצנינים בעיני הנתבעת.
17. התובע מציין כין בין היתר פנה לממונים עליו בנושאים הבאים:
 28 אי מתן הפסקות כדין – התובע טוען כי התלונן על כך שההפסקות שניתנות לנהגים מספיקות
 29 בקושי להליכה לשירותים, ואינן מאפשרות חילופי אוויר ולעיתים לא ניתנות כלל וזאת בניגוד
 30 לדין ותקנות התעבורה.



בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 4189-09-14

- 1 חיוב במתן ביטחונות בניגוד לדין - התובע הלין כי דרישת הנתבעת לפיה העובדים יתנו בידיה
- 2 המחאות פתוחות להבטחת החזר חסרים בקופה ואובדן / נזק לצידוד וכן להבטחת תקופת
- 3 עבודה מינימלית בגין מימון קורס הכשרת נהגים, הינה בניגוד לדין.
- 4 זמני העסקה ללא תשלום שכר – התובע טוען כי הבהיר לממונים עליו כי הדרישה שיתייצב
- 5 לעבודה 15 דק' לפני תחילת משמרת לצורך הכנת האוטובוס וניקיונו וכי יישאר בתום כל
- 6 משמרת כ- 20 דק' לצורך פריקת הכסף, מבלי שישולם לו שכר בגין זמן זה אינה כדין.
- 7 דרישה לאחר את יציאת הקו על מנת לחסוך באוטובוס – התובע מציין כי פנה מספר פעמים
- 8 לממונים עליו והתלונן על כך שהתבקש "לאחר" את יציאת הקו במספר דקות כדי לחסוך
- 9 באוטובוס וזאת בניגוד להוראות משרד התחבורה.
- 10 .18 כמו כן לטענת התובע הוא הוצב לעבוד בקווים העמוסים והצפופים ביותר באזור המרכז.
- 11 לגרסתו, המכונה המדפיסה את כרטיסי הנסיעה פועלת לאט ואינה מסוגלת להנפיק כרטיסים
- 12 לנוסעים תוך פרק זמן קצר, כמו כן יש תקלות וטעויות הנובעות מכשל של המכונה. התובע
- 13 מציין כי בנסיבות של עומס, דחק וריבוי נוסעים המאפיינים את הקווים בהם הוא עבד, ריבוי
- 14 התקלות הוא שכיח יותר.
- 15 התובע מציין כי התריע לא פעם בפני הממונים עליו על תקלות במכשיר הכרטיסים שהנהג
- 16 אינו יכול למנוע כגון: הנפקת כרטיס עם ערך נקוב אחר משנלחץ על ידי הנהג או טעות בלחיצה
- 17 של הנהג שאז הנהג צריך להשיב לנוסע את כספו ולהנפיק כרטיס אחר; מקרים שבהם כרטיס
- 18 ה"רב קו" פגום ואז המכונה מוציאה כרטיס על תשלום במזומן. הנוסע מעביר את כרטיס
- 19 ה"רב קו" בשנית והתוצאה כי נותר בידי הנהג כרטיס מיותר שעליו לממן מכיסו.
- 20 .19 התובע מציין כי פעולת הביטול, ככל שאפשרית, הינה פעולה מסובכת האורכת זמן רב
- 21 ולעיתים אף לא מתאפשרת, כל זאת כשעשרות נוסעים צובאים על עמדת הנהג.
- 22 לפיכך במקרה של טעות, מניח הנהג את הכרטיס שהונפק בטעות על יד המכונה בצד כדי
- 23 למכור אותו לנוסע אחר. שכן, אחרת סכום הכרטיס שהונפק ולא נמכר ינוכה משכרו.
- 24 התובע מדגיש כי הובהר לנהגים כי מדיניות הנתבעת היא שמחזירים כסף בשל תקלות מכונה
- 25 פעם אחת בלבד ומעבר לכך לא יוחזר לו. לפיכך משהבין כי תפקוד המכונה מוביל לעיכובים
- 26 בפעולת הקו והנהג, לתקלות ומורת רוח רבה בקרב הנוסעים ולחסרון כיס אצל הנהגים-
- 27 התריע על כך בפני האחראים והממונים עליו מספר פעמים. ברם, בעלי התפקידים בנתבעת
- 28 ביטלו את פניותיו ולא ניסו לפתור את הבעיה כלל. להיפך, רצונו להיטיב עם מקום עבודתו
- 29 ולייעלו נתפס כמטרד.
- 30 התובע מוסיף כי הוא אינו העובד היחיד שהתלונן בעניין.
- 31 .20 כאמור, התובע תולה את פיטוריו בעובדה כי נהג להתלונן ולהתריע על תקלות בפני הממונים
- 32 עליו כאשר לשיטתו הדבר הפך למטרד בעיני הנתבעת אשר החליטה להביא לפיטוריו גם בדרך
- 33 של "עלילת שווא" שנתפרה במיוחד עבורו.



בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 4189-09-14

- 1 אלא שהתובע לא הביא כל ראיה להוכחת גרסתו. לא הובאה ולו דוגמה אחת לפניו בכתב של
2 התובע בתלונה לממונים עליו או לבעלי תפקידים אחרים בנתבעת באשר לנושאים שנמנו לעיל
3 ו/או בדבר כשלים במכשיר הכרטוס וממילא התובע לא זימן לעדות את אותם גורמים
4 "עלומים" להם טען כי דיווח על ליקויים במכשיר או על פגיעה בתנאי העסקתו.
- 5 כשנשאל על כך השיב התובע בתשובות מתחמקות: 21.
- 6 " ש. למי פנית בנתבעת לגבי תפקוד מכשיר הכרטוס?
- 7 ת. או הסדרנים שאני נפגש אתם ביום יום או היה שם בחור נדמה לי שאחראי על
8 המכונות שהיה מסתובב בבוקר והיו כל מיני טכנאים מסתובבים שם. מדי פעם היה
9 את הבחור של הכרטוס שהיה אחראי.
- 10 ש. אני אומר לך, שאם מכונת הכרטוס אינה תקינה, הנהג לא רשאי לצאת לקו?
11 ת. כן באמצע יכולות להיות תקלות.
- 12 ש. אני אומר לך, שאם התקלה במהלך הקו תוך כדי נסיעה, הנהג אמור לדווח על
13 התקלה ומאותו רגע הוא לא יקבל בכלל כסף במזומן מנוסעים כי אם המכונה
14 מקולקלת המכונה לא מוציאה קבלות ואסור לנו לגבות כסף בסיטואציה כזו?
- 15 ת. נכון. קרה ואמרו לי תמשיך לעבוד. אני באמצע הקו ואני אומר שהמכונת כרטוס
16 התקלקלה ואמרו לי תמשיך בקו כרגיל בעיקר הסדרנים כי אלא לה אני מתקשר
17 אם אני מתקשר. " (עמ' 8 ש' 20- עמ' 9 ש' 5)
- 18 התובע לא ציין ולא פירט מי הם אותם סדרנים אליהם פנה, ואף לא ביקש לזמן מי מהם
19 לעדות בכדי שיתמוך בגרסתו. אף בשיחת השימוע שנערכה לתובע טרם פיטוריו, ולגביה נרחיב
20 בהמשך, לא העלה התובע כל טענה הקושרת בין הכוונה לפטרו לבין תלונותיו והערותיו באשר
21 לתנאי העסקתו (נספח 3/ת' לכתב התביעה). התובע אף לא הביא כתמיכה לגרסתו אף עובד
22 אחר שבדומה לתובע התלונן על תנאי העסקתו ו/או על תקלות במכשיר הכרטוס.
- 23 22. טענה כבדת משקל שהועלתה על ידי התובע הייתה כי חוסרים וטעויות של נהגים הובילו
24 לקיזוז משכרם ומכיסם וכי טענת הנתבעת לפיה בסוף משמרת ניתן להגיע לאנשי הכספים
25 של הנתבעת ולקבל החזר, אינה אלא "מס שפתיים" שכן נאמר לו על ידי העובדים במחלקה
26 כי אמנם ישנו נוהל ביטול כרטיס אולם בפועל הנוהל מבוצע באופן שמחזירים כסף בשל תקלה
27 במכונה פעם אחת בלבד ומעבר לכך לא יוחזר כסף פעם נוספת.
- 28 23. אלא שגם בעניין זה התובע לא הביא כל ראיה להוכחת גרסתו. התובע לא הסביר למי פנה
29 ומתי ובאיזו עילה בדיוק ומיהו הגורם שסירב להחזיר לו כסף בעד כרטיס שהונפק בטעות.
30 התובע העיד בעניין זה:



בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 4189-09-14

- 1 טענת כי בפעם הראשונה שהגעת לקבל החזר כספי בשל ביטול כרטיס שהונפק " ש.
- 2 בטעות, נאמר לך על ידי עובדים במחלקה הרלוונטית שבפועל מחזירים כסף בשל
- 3 תקלות רק פעם אחת?
- 4 ת: נכון.
- 5 ש: מי העובדים שאמרו לך את זה?
- 6 ת: יש לי בעיה בזיכרון של שמות עובדים, אני לא זוכר.
- 7 ש: ניגשת לוודא מול מנהל המבקרים בן ציון כץ או מנהל הסניף כשמה שסיפרו לך
- 8 אותם עובדים זה נכון?
- 9 ת: לא לבנצי אלא ניגשתי לבחור בפועל שאחראי על כל הקופות והכספים לא זוכר את
- 10 שמו. ניגשתי לסדרנים. למנהל הסניף לא ניגשתי ולאחראי הכספים.
- 11 ש: אחראי הכספים באיזה מחלקה?
- 12 ת: אלה שאוספים את הכספים בפועל.
- 13 ש: לקופאי?
- 14 ת: כן. אחד שאחראי על הקופאים.
- 15 ש: בפעם הראשונה שניגשת לקבל החזר על ביטול כרטיס קיבלת החזר?
- 16 ת: ביטול כרטיס כן, כלומר בפריקה עצמה אם לחצתי ויש לי כן אבל אי אפשר להגיע
- 17 לזה בלחץ שיש.
- 18 ש: בפעם נוספות שקרה לך שעשית פעולה של ביטול וניגשת לקבל החזר?
- 19 ת: בפריקה אבל זה לא מגיע אלא אחד ביום או שתיים או שלוש. אתה לא מגיע לזה
- 20 מהלחץ. עודף פעולה אחת אתה לא יכול לתפקד. כולם עצבניים וכולם צועקים ורוצים
- 21 לתפוס את המקום ולרוץ פנימה ובכלל לפעמים זה סגרתי את הדלת על אנשים כי
- 22 לא היתה ברירה.
- 23 ש: מפנה לסעיף 15 לתצהירך – מי סירב לאפשר לך לבטל כרטיסים?
- 24 ת: לא סירבה להחזיר, בפריקה ברגע שהיה ביטול, אז החזירו הענין הוא שהפסדתי
- 25 כסף רב כמו שאותם 66 ו עוד רבים שלחצתי ובמקום רב קו יצא מזומן וסירבו
- 26 להחזיר לי כספים.
- 27 ש: המכונה מנפיקה לך בטעות כרטיס של 66 ₪ במקום 6.6 ₪ ואתה אומר לא ניגשת
- 28 לקופה לקבל החזר בגין הטעות?
- 29 ת: זה כשזה הודפס. כאשר הייתי עם כרטיסים ביד ורציתי שיחזירו לי אותם סירבו
- 30 חד משמעית להחזיר פעם אחת מתוך הפעמים החזירו לי 400 ₪ ואמרו לי במפורש
- 31 זאת הפעם האחרונה.
- 32 ש: כשיש לך אסמכתא ויש לך כרטיס שבו מוזן מחיר שאין מחיר נסיעה בקו שאתה
- 33 נוסע בו בעלות של 66 ₪ הנתבעת סירבה בסיטואציה כזאת שאתה מראה לה כרטיס
- 34 כזה?
- 35 ת: זה כבר מקרים שהתייאשתי מהם. לפני זה היה לי מלא כרטיסים עלי ולא רצו
- 36 להחזיר ולאחר מכן אתה מתייאש ואנשים אומרים לך שאתה נותן את זה לבא אחריו



בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 4189-09-14

- 1 ואחרת מקזזים לך בין 200 ל-500 ₪ תלוי במיומניות כל חודש. " (עמ' 6 ש' 22 – עמ'
2 8 ש' 3)
- 3
- 4 הנה כי כן, מעדותו של התובע עולה כי, כביכול, פנה לסדרנים - שאינו זוכר את שמו, פנה .24
5 לאחראי על הכספים בנתבעת אשר הסתבר כי מדובר בקופאי, ואשר גם שמו לא הוזכר.
6 התובע אישר כי לא פנה למנהל המבקרים או למנהל הסניף והוא אף אינו זוכר מי אמר לו כי
7 אינו זכאי להחזר כספי. למעלה מכך, הוכח כי גם במקרה בו החזיק התובע בכרטיס על סך
8 66 ₪ שהונפק כביכול בטעות ושוויו פי עשר ממחיר נסיעה רגיל (!) כלל לא טרח לפנות
9 לנתבעת לקבל החזר.
- 10 עולה איפוא כי גם בעניין זה נמנע התובע מלהציג ראיות לטענותיו הבלתי מבוססות, ולא .25
11 זימן לעדות כל גורם אשר יעיד, כי הנתבעת סירבה להשיב לו כספים בגין טעויות בהנפקת
12 כרטיסים.
- 13 בתצהירו הסביר מר בן ציון כך, מנהל המבקרים בנתבעת, מהו הנהל על פיו היה על התובע .26
14 לפעול לו אכן היה מדובר בהנפקת כרטיס בטעות. כפי שהסביר מר כץ בסעיפים 9.1 ו-14
15 לתצהירו, במקרה שכזה היה על התובע לפנות אליו או אל מנהל הסניף ולבקש ממנו למכור
16 את הכרטיס אשר הונפק בטעות. ככל שלא עשה כן יכול היה לבקש, כי מנהל המבקרים או
17 מנהל הסניף יחתמו על גב הכרטיס, על מנת שיוכל להזדכות בפריקה.
- 18 בחקירתו חזר מר כץ על האמור והסביר כי לו היה התובע מתקשר אליו לקבלת אישור למכור
19 את הכרטיסים שהונפקו בטעות- וכפי שהבהיר במענה לשאלה התובע יכול היה לעשות כן
20 בין תחנה לתחנה ובין איסוף לאיסוף- יכול היה למכור את אותם כרטיסים (עמ' 40 ש' 11,
21 עמ' 42 ש' 2).
- 22 גרסתו של מר כץ לא נסתרה ולא הופרכה בכל דרך שהיא.
- 23 זאת ועוד, גם טענת התובע כי הסיבה לפיטוריו נעוצה בכך שהנתבעת ראתה בו כאחד הזרזים .27
24 להתארגנות העובדים בחברה- לא הוכחה. בתצהירו של מר שי קליין, המזכיר הארגוני
25 בארגון העובדים "כוח לעובדים" התמקד העד במר מאיר יעקב, אשר לדבריו היה ממובילי
26 ההתארגנות. משנשאל מר כהן לעניינו של התובע השיב כי התובע לא היה מיוזמי
27 ההתארגנות וכי הכיר אותו בשמו בשיחות עם נציגים מהסניף (עמ' 50 ש' 9-15).
- 28 בהמשך אישר מר כהן כי לא היה מעורב במקרה של התובע, לא הגיע לשימוע ואף לא ידע
29 לומר האם היה נציג מטעם "כוח לעובדים" בשימוע של התובע (עמ' 51 ש' 1-3).
- 30 בנסיבות אלו אין אנו מקבלים את טענות התובע באשר לסיבות שהובילו לפיטוריו.
- 31 אל מול גרסת התובע טענה הנתבעת כי ההחלטה על סיום העסקתו של התובע בחברה .28
32 התקבלה לאחר שהתברר, כי התובע גנב מהנתבעת סכומי כסף. בתצהיר עדותה הראשית



בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 4189-09-14

- 1 גוללה הגב' מאיה מזרחי, מנהלת משאבי אנוש בחברה את השתלשלות האירועים אשר הביא
2 להחלטה לסיים העסקת התובע.
- 3 לגרסתה בביקורת גלויה ושגרתית שנערכה על ידי המבקר אורי פלד בתאריך 8.10.13 .29
4 התעורר החשד כי התובע משלשל לכיסו הפרטי כספים, ללא דיווח וללא הקלדת הסכום
5 בקופה.
- 6 בהמשך לגילוי זה, ערכה מחלקת הבקרה בדיקות נוספות באמצעות מבקרים גלויים מטעמה.
7 במכתבו של מנהל המבקרים מר בן ציון כץ מיום 5.2.14 אל מר מרציאנו מנהל בקורות (
8 שצורף כנספח 4 לתצהירה של הגב' מזרחי) תוארו שלושה אירועים אשר העלו חשד לגניבה
9 ממעסיק על ידי התובע ואשר עמדו בבסיס ההחלטה לזמן את התובע לשימוע.
- 10 גם בתצהירו של מר פלד- מבקר הנתבעת, פורטו נסיבות האירוע השני והשלישי, והכל
11 כדלקמן:
- 12 אירוע ראשון – 8.10.13
- 13 במסגרת ביקורת גלויה שגרתית על יד מר אורי פלד, מבקר בנתבעת, באוטובוס בו נהג
14 התובע, נצפה התובע מקבל לידיו במזומן דמי נסיעה משני נוסעים כל אחד בנפרד (עובדים
15 זרים). התובע הדפיס כרטיסי נסיעה ממכונת הכרטיס, אולם לא מסר אותם לנוסעים, אלא
16 שמר את הכרטיסים לעצמו והניח אותם מתחת לכוסות העודף באוטובוס.
- 17 אירוע שני – 16.10.13
- 18 נרשם לתובע דו"ח על ידי המבקר הגלוי ראובן חן באשר נמצא באוטובוס נוסע צעיר ללא
19 כרטיס. הנוסע שחשש לתת את פרטיו בשל גילו הצעיר, אמר ששילם לנהג במזומן ובמדויק
20 את מחיר הנסיעה אך הנהג לא הנפיק לו כרטיס. הנוסע היה מוכן להתעמת עם הנהג אך
21 בקשתו נדחתה בשל המצב העדין. המבקר דיווח למר בן ציון כץ בזמן אמת על האירוע וזה
22 האחרון ביקש ממנו להימנע מאימות/ עימות מול הנהג בשל רגישות המצב.
- 23 אירוע שלישי – 3.12.13
- 24 נרשם לתובע דו"ח על ידי המבקר אורי פלד באשר נמצאו שני נוסעים עם כרטיסים שלא
25 הוצאו מיד עם עלייתם לאוטובוס. הנהג יצא לביצוע הקו בשעה 17: 07: 51. בשעה 17: 13: 32
26 מכר את הכרטיס המזומן הראשון לאותו טור. בידי שני הנוסעים נמצאו כרטיסים מהשעה
27 16: 54 ומהשעה 16: 55, קרי טרם החל התובע בביצוע הקו.
- 28 - העתק דו"ח על עבירת משמעת בגין האירוע הראשון וצילומים שצילם המבקר אורי פלד
29 באותו אירוע צורפו לתצהירו של מר פלד.
- 30 - העתק דו"ח המרכז את הביקורות שנעשו בעניינו של התובע צורף כנספח 5 לתצהיר הגב'
31 מזרחי.



בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 4189-09-14

- 1 לאור האירועים הנ"ל והחשד כי התובע גונב כסף מהנתבעת, זומן התובע לשיחת שימוע .30
 2 במכתב מיום 17.2.14 (נספח 6 לתצהיר הגב' מזרחי). אין חולק כי במסגרת מכתב הזימון
 3 לשימוע פורטו שלושת האירועים הנ"ל תוך שצוין כי במהלך השימוע תינתן לתובע האפשרות
 4 להשמיע מלוא טענותיו באשר לטענות שהועלו כנגדו. כמו כן הותר לתובע להיות מיוצג על
 5 ידי עורך דין.
- 6 ביום 20.2.14 נערכה בעניינו של התובע שיחת שימוע, במהלכה על פי פרוטוקול השימוע, .31
 7 הוסברו לתובע החשדות נגדו וניתנה לו זכות טיעון מלאה. בתגובה טען התובע :
- 8 "אין דבר כזה שהוצאתי כרטיס אחד לשני אנשים בשום מקרה, מדובר על סכומים קטנים
 9 ואני לא אעשה את זה בשום אופן. אני מוכן לעמוד לפוליגרף. לעיתים אני לוקח כרטיסים
 10 שלא הצלחתי למכור ונותן אותם לנוסע הבא כי אחרת אני אפסיד. לפעמים בגלל עומס אני
 11 נאלץ לקצר תהליכים ואני שם את כל הכרטיסים במקום מסוים". (נספח 7 לתצהיר הגב'
 12 מזרחי)
- 13 יצוין כי התובע טוען כי פרוטוקול השימוע הינו פיקטיבי ואינו מתאר את ישיבת השימוע
 14 באופן אמיתי, אך בנסיבות בהן התובע לא מחה ולא העלה טענה ממין זה בזמן אמת אלא רק
 15 עם הגשת כתב התביעה – לא נוכל לקבלה.
- 16 בנוסף, התובע בסופו של יום אינו מכחיש כי הדברים שצוינו כי נאמרו מפיו במהלך השימוע
 17 הם אכן הדברים שנאמרו וכי הוא לא טען טענות נוספות מעבר לכך. (עמ' 13 לפרוט' ש' 15
 18 – עמ' 14 ש' 8)
- 19 בהמשך לשימוע נשלח לתובע מכתב פיטורים (נספח 8 לתצהיר) תוך ששולמו לתובע תמורת .32
 20 הודעה מוקדמת ופיצויי פיטורים.
- 21 הלכה היא כי "כשמדובר בגניבה ממעביד יש צורך במידת הוכחה מוגברת, מעבר לזו .33
 22 הדרושה במשפט אזרחי רגיל, היינו, מעבר למאזן ההסתברות" (ע"ע 1079/04 מרכולית
 23 כוכב בע"מ נ' עיזבון המנוח לב רובינשטיין ז"ל מיום 25.4.06).
- 24 בית הדין הארצי בעניין אחר הסביר את הדרישה למידת הוכחה מוגברת, באופן הבא :
- 25 "מעילה באמונו של מעביד, ובודאי גניבה ממעביד, הם חמורים ביותר. הם פוגעים באושיות
 26 יחסי העבודה. מנגד עומדת העובדה, כי מדובר בפגיעה בזכויות מוקנות של עובד בגין
 27 האשמה שעבר עבירה פלילית ומעל באמונו של מעבידו. הנטל על המעביד להוכיח זאת. אין
 28 משמעות לכך שכל שהעובד עשה הוא לומר – 'לא נכון...לא גנבתי'. לא עליו מוטל הנטל
 29 להוכיח שהדבר לא נעשה. על מידת ההוכחה המוטלת על המעביד להיות מוגברת". (דב"ע
 30 נה/60 – 3 אנואר חמיד נ' יעקב הלמן, מיום 5.7.95).
- 31 ולעניין חובת ההוכחה במקרה של טענת גניבה ממעסיק נקבע שם באותה פרשה בציטוט
 32 מדב"ע נג/3-79 :



בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 4189-09-14

- 1 "נציין במקום זה כי ראיות נסיבתיות שעל אדניהן מן הראוי לבסס ממצא עובדתי - צריך
2 שתובלנה בעליל למסקנה בדבר קיום העובדה השנויה במחלוקת, ובענייננו למסקנת
3 הגניבה, ממילא צריך שתשלולנה, ברמת הסתברות גבוהה, מסקנה שונה, דהיינו, אי קיום
4 העובדה השנויה במחלוקת ולבל תותרנה ספק מי משתי המסקנות היא הנכונה. לשון אחר:
5 אם מאותן ראיות נסיבתיות מתאפשרת, במידת סבירות משמעותית גם הסקת מסקנה
6 אחרת - כי אז אין להשתית על הראיות הנסיבתיות את הממצא העובדתי הנטען".
- 7 כלומר, הנטל המוטל על הנתבעת להוכיח את הטענות בדבר מעשי גניבה, תרמית והונאה, הוא
8 נטל מוגבר ואינו הנטל המוטל במשפט אזרחי רגיל, וזאת מכיוון שמדובר בהאשמות חמורות.
- 9 34. השאלה האם הוכחה עבירת הגניבה ממעביד, נדונה בפסיקה בהקשר של שלילת פיצויי
10 פיטורים ודמי הודעה מוקדמת. סוגיה אשר אינה רלוונטית לענייננו שעה שאין חולק כי התובע
11 קיבל פיצויי פיטורים ודמי הודעה מוקדמת.
- 12 35. עם זאת ומכיוון שעסקינן בנושא רגיש אשר לו השלכות מהותיות לגבי העובד, נבקש לציין כי
13 לטעמנו הנתבעת לא עמדה בנטל המוגבר המוטל לפתחה להוכיח כי אכן התובע ביצע עבירת
14 גניבה ממעביד. להלן נפרט נימוקינו לכך:
- 15 36. אשר לאירוע הראשון – לתצהירו של מר פלד צורפו שני דוחות ביקורת אשר מתארים את
16 נסיבות אותו אירוע. אלא שבעוד שבדו"ח מס' 6398 צוין כי התובע לא ניפק לנוסעים כרטיס
17 נסיעה ושם אותו על המדף מתחת לכוסית, הרי שבדו"ח מס' 6399 צוין כי לאחר שהנוסעים
18 קיבלו מהתובע את הכרטיסים הם קימטו אותם והניחו אותם על המדף והנהג העביר את
19 הכרטיסים ליד החלון בצד שמאל.
- 20 הן מר פלד והן הגב' מזרחי לא הצליחו לספק הסבר סביר לסתירה האמורה שבמסגרת
21 הדוחות (עדות מר פלד בעמ' 43 ש' 14-25 ועדות הגב' מזרחי בעמ' 33 ש' 1-7).
- 22 גם באשר לגורל הכרטיסים הייתה מחלוקת בין עדי הנתבעת. מר פלד העיד כי הותיר את
23 הכרטיסים בידי הנהג (עמ' 42 ש' 22-23, עמ' 43 ש' 4-5). לעומתו טען מר כץ בחקירתו כי
24 הכרטיסים דווקא כן הועברו לנתבעת וכי ראה את הכרטיסים בעצמו (עמ' 35 ש' 17-19).
- 25 וכך גם באשר לתמונות שצולמו כביכול באותו אירוע, אין בהן ללמד על ביצוע עבירה כלשהי
26 על ידי התובע. התמונות מטושטשות וחשוכות, לא ניתן ללמוד היכן צולמו, מתי צולמו ומי
27 צולם בהן.
- 28 37. אשר לאירוע השני - בדוח הביקורת מס' 9227 שנכתב על ידי המבקר ראובן חן צוין כי נמצא
29 נוסע כבן 17 ללא כרטיס, טען ששילם לנהג במזומן עבור הנסיעה אך הנהג לא הדפיס לו
30 כרטיס. הנער סירב לתת את פרטיו כשהתבקש לעשות כן.
- 31 המבקר מר חן לא זומן להעיד על דוח הביקורת ולמעשה לתובע לא ניתנה כל הזדמנות
32 להתמודד ולהתעמת עם הנטען בדו"ח ועם טענות הנוסע בזמן אמת. לא ברור מדוע בזמן



בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 4189-09-14

- 1 הביקורת בחר המבקר להאמין דווקא לנוסע ולא ביקש לבדוק את הנושא אל מול הנהג-
2 התובע.
- 3 זאת ועוד במכתבו של מר כץ מיום 5.2.14 למנהל הביקורת מצוין כי הנער היה מוכן להתעמת
4 עם הנהג כדי להוכיח טענתו אך נדחה בשל המצב העדין. עובדה זו לא רק שלא צוינה בדו"ח
5 הביקורת אלא שהנתבעת אף לא הבהירה מהו אותו מצב עדין שבשלו נמנע מן התובע בזמן
6 אמת להתמודד מול טענות הנוסע כנגדו.
- 7 38. בכל הנוגע לאירוע השלישי- לא הוגש דו"ח הביקורת ולא הוגשו כל ממצאים המאמתים את
8 טענות הנתבעת.
- 9 39. נוסף על האמור, יודגש כי הנתבעת לא הגישה תלונה במשטרה על עבירה של גניבה ממעביד,
10 ואף סירבה לבקשת התובע לבצע בדיקת פוליגרף.
- 11 40. בדוננו **בהוכחה** עבירת הגניבה מצד התובע, יש להבחין בין אמונתם הסובייקטיבית של נציגי
12 הנתבעת לנוכח המסמכים שהונחו **בפניהם**, כי אכן התבצעה עבירת גניבה, לבין **הנטל המוגבר**
13 **המוטל על מעביד להוכיח בפני ערכאה שיפוטית**, שעובדו עבר עבירה פלילית חמורה, נטל
14 שהוא מעבר למאזן ההסתברות הרגיל במשפט אזרחי.
- 15 בענייננו, על יסוד המסמכים שהונחו בפניהם, והצטברות נסיבות המעוררות תמיהה, היה
16 לנציגי הנתבעת יסוד סביר להניח כי לא מדובר בתקלה חד פעמית מצד התובע אלא
17 בהתנהלות שיטתית של גניבת כספים. משכך אין אנו מוצאים פגם בהחלטת הנתבעת לפטר
18 את התובע ולשלם לו את פיצויי הפיטורים ותמורת ההודעה המוקדמת. עם זאת, במסגרת
19 ההליך השיפוטי שלפנינו לא עלה בידי הנתבעת להוכיח במידת ההוכחה הנדרשת, כי אכן
20 המדובר בעבירה של גניבה ממעביד.
- 21 כפועל יוצא מכך, התוצאה היא שבסופו של יום, אין בידינו לבסס ממצא פוזיטיבי שיש בו כדי
22 להטיל על התובע סטיגמה וקלון לפיו התובע גנב כספים מהנתבעת.
- 23 אי לכך, ולאור כל האמור לעיל, מסקנתנו הינה כי הנתבעת לא עמדה בנטל המוטל עליה
24 להוכיח את עבירת הגניבה מצד התובע.
- 25 **התביעה לתשלום פיצויים בגין פיטורים שלא כדין, היעדר שימוע ופיצוי מכוח חוק הגנה על עובדים**
- 26 41. התובע טוען כי בהליך השימוע שנערך לו נפלו פגמים רבים. ראשית לטענתו לא הייתה בידו
27 אפשרות כנה ואמיתית להתכונן לשימוע לאור העובדה כי לא הכיר את המקרים שתוארו
28 במכתב הזימון ומכיוון שלמכתב השימוע לא צורפו דוחות הביקורת או ראיות נוספות.
- 29 כך גם במהלך השימוע עצמו, לא הוצגה בפניו כל ראיה ו/או דו"ח מבקר ו/או עדות או מכתב
30 פניה מאת נוסע פרטי או צילומי קבלות המאמתים את החשדות שהועלו כנגדו. כל שהוצג
31 בפניו היו תמונות מודפסות חשוכות ומטושטשות בהן לא ניתן לזהות את הדמויות או את
32 התובע ואשר לא היה ניתן להוכיח באמצעותן את המיוחס לתובע.



בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 4189-09-14

- 1 לטענת התובע השימוע ארך דקות בודדות בלבד וכמעט ולא ניתנה לו הזדמנות לטווח את
2 גרסתו כיאות. כמו כן בשימוע, נדון רק האירוע הראשון שהוזכר במכתב הזימון ושני
3 האירועים האחרים לא נדונו כלל.
- 4 כמו כן טוען התובע כי במהלך השימוע פרט טענותיו והסביר לחברי הוועדה את התקלות
5 השכיחות במכונת הכרטוס, אולם נדהם לגלות כי הפרוטוקול אינו משקף כלל את שהתרחש
6 בישיבת השימוע וכי מדובר בפרוטוקול פיקטיבי ושקרי.
- 7 לסיום טוען התובע כי הנתבעת סירבה לערוך לו בדיקת פוליגרף, על אף בקשתו ועל אף
8 שבדיקות שכאלה נהוגות אצל הנתבעת.
- 9 בנוסף לכך טוען התובע כי בגין פיטוריו – תוך ציון עילת הפיטורים (גניבה ממעביד) המהווה
10 פרוסום לשון הרע וכאשר הוא מואשם על לא עוול בכפו, ותוך הפלייתו על רקע גילו, שכן הוא
11 פוטר בגיל 63, גיל שקרוב לגיל פרישה, עובדה שתקשה עליו במציאת מקום עבודה אחר – יש
12 לזכותו בפיצוי בגובה אובדן השתכרות עד גיל פרישה בסך 256,388 ₪.
- 13 כך גם לשיטתו יש לפסוק לו פיצוי לפי חוק ההגנה על עובדים, שכן התובע "נרדף" על ידי
14 הנתבעת עד כדי פיטוריו וזאת בשל התרעתו על פעולות הנתבעת המפרות חיקוקים שונים ()
15 אי מתן הפסקות, דרישה מהעובדים לנהלים חסרים בקופה, ביצוע עבודה ללא תשלום שכר,
16 איחורי אוטובוסים מכוונים וחיוב הנתבעת את עובדיה במתן בטחונות בניגוד לחוק).
- 17 מנגד, לטענת הנתבעת ההחלטה על סיום העסקתו בחברה התקבלה לאחר בדיקות מקיפות
18 במסגרתן התברר לנתבע מעבר לכל ספק כי התובע גנב ממנה סכומי כסף במעשי מרמה.
- 19 לטענת הנתבעת במסגרת שיחת השימוע הוסברו לתובע היטב החשדות נגדו וניתנה לו זכות
20 טיעון מלאה וטענותיו קיבלו התייחסות מלאה מצד הנתבעת.
- 21 הנתבעת מוסיפה כי התנהלה כלפי התובע בתום לב מוחלט ובאופן הוגן והיא מכחישה כל
22 טענה להפליה על רקע גיל.
- 23 כפי שקבענו לעיל, גם אם לא עלה בידי הנתבעת להוכיח במסגרת הליך שיפוטי זה במידת
24 ההוכחה המוגברת כנדרש, את דבר ביצוע הגניבה על ידי התובע, נחה דעתנו כי הייתה לנציגי
25 הנתבעת, סיבה של ממש לחשוד בתובע על יסוד החומר שהונח בפניהם.
- 26 מנגד, התובע לא הציג כל מניע או סיבה שהיו לנתבעת לטפול עליו אשמה שלא הייתה ולא
27 נבראה, כך שבכל הנוגע לתום ליבה של הנתבעת, אין בידינו לקבוע כי הפיטורים בוצעו בחוסר
28 תום לב.
- 29 כאמור לעיל, התובע לא סיפק כל ראיה או הוכחה כי פיטוריו היו מעשה של נקמה או ניסיון
30 ל"יתפור לו תיק" בשל העובדה כי הרבה להתלונן ולהתריע על מחדלים בפני הנתבעת. התובע
31 אף לא פירט ולא הרחיב בנוגע לעילה של הפליה מחמת גיל, כאשר אין חולק כי התובע התקבל
32 לעבודה בהיותו כבן 60.



בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 4189-09-14

- 1 אשר על כן לא קיימת עילה לפסוק לתובע פיצויים בגין פיטורים שלא כדין ו/או אובדן
2 השתכרות ו/או פיצוי מכוח חוק ההגנה על עובדים.
- 3 נציין עוד כי גם אם היינו מוצאים עילה לפיצוי התובע בגין עילה מהעילות האמורות, ברי
4 שסכום התביעה המבוסס על אובדן השתכרות עד גיל הפרישה, הינו מוגזם, מופרך וחסר יסוד
5 בדין.
- 6 לא כך באשר להליך הפיטורים ולטענות התובע באשר לאי עריכת שימוע כדין בעניינינו- אשר
7 מצאנו כי יש להן יסוד.
- 8 כפי שהוכח, עם מכתב הזימון לשימוע ואף במסגרת השימוע עצמו לא הוצגו בפני התובע
9 דוחות הביקורת ואף לא העידו המבקרים עצמם כך שלא ניתנה לתובע הזדמנות ממשית
10 לבחון את הטענות כנגדו ולהתמודד מולן (כפי שניתן היה לראות, משהוצגו הדוחות למדנו כי
11 קיימים בהם סתירות ונושאים הטעונים בירור).
- 12 התמונות שהוצגו בפני התובע היו שחורות ומטושטשות ולא ניתן היה למצוא בהם חיזוק
13 לטענות הנתבעת.
- 14 זאת ועוד, בכתב התביעה טען התובע כי מיד לאחר השימוע ומשבקשתו לטהר את שמו
15 ולהיבדק בפולגרף נדחתה, ביצע הוא בדיקת פולגרף באופן פרטי וביום 2.3.14 פנה לגבי
16 מזרחי וביקש להעביר לה את תוצאות הבדיקה.
- 17 הנתבעת בכתב ההגנה הכחישה טענה זו ולעניין זה נאמר בסעיף 22 לכתב ההגנה: **"מוכחשת**
18 **טענת התובע לפיה בתאריך 2.3.14 פנה למנהלת משאבי אנוש בנתבעת, גב' מאיה מזרחי**
19 **וביקש להעביר אליה העתק של תוצאות בדיקת פולגרף.... לגבי מזרחי לא זכורה כל פניה**
20 **מצד התובע."**
- 21 רק לאחר שהתובע המציא תמליל שיחה עם הגב' מזרחי (צורף לתצהיר התובע) אישרה
22 הנתבעת את הדברים אך המשיכה וטענה כי מן השיחה עולה שהגב' מזרחי בקשה כי התובע
23 ימציא לה את תוצאות הבדיקה אך הוא לא עשה כן.
- 24 באשר לפרוטוקול השימוע, לטענת התובע הפרוטוקול פיקטיבי ואינו משקף את שנאמר
25 בשימוע. לטענת התובע במהלך השימוע לא נדונו האירוע השני והשלישי בניגוד למצוין
26 בפרוטוקול ובנוסף גרסתו והסבריו לחברי וועדת השימוע באשר לתקלות במכשור הכרטיסים
27 לא מצאו ביטוי בפרוטוקול.
- 28 אין בידינו לקבל טענות התובע במלואן. בחקירתו הנגדית אישר התובע כי התרכז באשמה של
29 מכירת כרטיסים פעמיים ולא הרחיב בנושאים אחרים. לשאלה האם בשימוע נדונה הסוגיה
30 של בעיות וקשיים בעבודה עם מכונת הכרטיסים השיב התובע: **"לא. לא זוכר"**. בהמשך
31 הבהיר התובע **" אני התרכזתי בנושא של המשפט ובשאר לא היה חשוב לי כדי להבהיר**
32 **שאני לא גנבתי"**. (עמ' 13 לפרוט' ש' 15 – עמ' 14 ש' 7)



בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 4189-09-14

50. עולה איפוא כי גרסת התובע באשר להיותו של פרוטוקול השימוע פיקטיבי לא הוכחה. עם זאת, אנו סבורים כי היה על הנתבעת כבר במעמד השימוע להחתיים את העובד על פרוטוקול השימוע למען לא יעלו טענות ממין אלו בשלבים מאוחרים יותר.
51. נוכח האמור לעיל, ובגין הפגמים שנפלו בהליך השימוע אנו פוסקים לתובע פיצוי בגובה 10,000 ₪.
- לשון הרע**
52. התובע טוען כי עוד קודם לשיבת השימוע, הפיצה הנתבעת את דבר השימוע ואת היותו חשוד בגניבה בקרב עובדי הנתבעת. כך למשל ביום 19.2.14 יום קודם לשימוע כאשר ניגש התובע למר זאב נעים, מנהל הסדרנים לבקש יום חופש ביום השימוע, הרים עליו מר נעים את קולו ואל מול כ- 15 מחבריו לעבודה צעק "אם היית ישר לא היית צריך שימוע".
- למענת התובע דברים אלו מהווים לשון הרע ופגיעה בשמו הטוב והכל במטרה להשפילו ולפגוע בכבודו.
- בנוסף לכך, וחרף העובדה כי במהלך השימוע לא הוצגה כל ראיה ממנה ניתן להסיק על קיומה של עבירה פלילית כלשהי, הרי שבמסגרת מכתב הפיטורים ובמסמכי הנתבעת לביטוח הלאומי ציינה הנתבעת כי פוטר בשל "חשד לגניבה".
- לטענת התובע כל אחד מהאמירות אינן אמת ופרסומם ברבים נועדו להשפילו בעיני אחרים ולפיקד עונות להגדרת לשון הרע, כאמור בחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה – 1965 (להלן – "חוק לשון הרע"). על רקע זה עותר התובע לפיצויים ללא הוכחת נזק, בגין הפרסומים האמורים, בסך כולל של 136,000 ₪.
53. הנתבעת מנגד טענה כי היא שומרת על פרטיות עובדיה בכל תחומי העבודה בכלל ועל תוכן של שיחות השימוע בפרט. משכך הנתבעת לא פרסמה ברבים את חשדות שהתגלו כנגד התובע באשר לגניבה, כשם שלא פרסמה כל פרט הקשור לנסיבות סיום עבודתו. (סעיף 36 לתצהיר הגב' מזרחי וסעיף 38 לתצהירו של מר כץ)
54. מר נעים הכחיש בתצהירו את טענות התובע באשר לשיחה שכביכול נערכה עמו. מר נעים הצהיר כי ייתכן וניהל שיחה אישית עם התובע במשרדו, שלא בנוכחות עובדים אחרים, כאשר בכל מקרה לא הרים את קולו, ולא אמר לו את המשפט המיוחס לו.
55. אשר לדעתנו. סעיף 24 (א) (ד1) לחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט - 1969, קובע סמכות עניינית ייחודית לבית הדין לעבודה לדון בתביעה של עובד שעילתה עולה אזרחית לפי חוק איסור לשון הרע במסגרת יחסי עבודה. בע"ע 26198-07-13, ד"ר סגל שוורץ נ' ד"ר אמיר אברמוביץ (מיום 30.4.15), נדרש בית הדין הארצי לתביעת לשון הרע שכזו ובהקשר זה נאמרו הדברים הבאים:



בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 4189-09-14

- 1 "חוק איסור לשון הרע נועד ליצור איזון בין הזכויות המתנגשות בפרסום דברים העולים כדי
2 לשון הרע. מצד אחד, עומדת הזכות לשם טוב של אותו אדם אשר נפגע מן הפרסום. מן העבר
3 השני ניצבת הזכות לחופש הביטוי. הזכויות משני עברי המתרס נגזרות מכבוד האדם
4 ומצויות בבסיסה של מערכת זכויות היסוד במשטר הדמוקרטי. השקילה והאיזון בין
5 הזכויות המתנגשות האלה באים לביטוי בחוק עצמו בהגדרת מרכיבי 'לשון הרע' ו'פרסום'
6 ובפריסת ההגנות השונות הניתנות למפרסם כמו גם בפרשנות שהעניקה הפסיקה לחוק.
- 7 בתביעת לשון הרע שעילתה נוצרה במסגרת יחסי עבודה יש להוסיף לתמהיל האיזונים
8 האמורים גם את המאפיינים המיוחדים של יחסים מסוג זה. בהקשר זה יש להתחשב בכך
9 שמקום העבודה הוא מקום בו העובדים שוהים שעות רבות מידי יום ויש חשיבות לשיח
10 פתוח גלוי ויום יומי. בנוסף יחסי עובד מעסיק טומנים בחובם באופן אינהרנטי את הצורך
11 לאפשר לממונה להעיר לכפופים לו ולחוות דעה על עבודתם...".
- 12 56. תביעת לשון הרע נבחנת בארבעה שלבים :
- 13 "בשלב ראשון, יש לברור מהביטוי את המשמעות העולה ממנו לפי אמות המידה של האדם
14 הסביר, היינו לפי מבחן אובייקטיבי, על פי הנסיבות ולשון הדברים. בשלב השני, יש לברר
15 על פי תכלית החוק באם מדובר בביטוי המהווה לשון הרע על פי סעיפים 1 ו- 2 לחוק. בשלב
16 השלישי, יש לברר האם עומדת למפרסם אחת או יותר מההגנות המנויות בסעיפים 13 - 15
17 לחוק. בשלב רביעי, יש לדון בשאלת הפיצויים המגיעים לנפגע" (ע"א 89/04 נודלמן נ.
18 שרנסקי מיום 4.8.08; ע"ע 46548-09-12 לירן אבידן נ' פלאפון תקשורת בע"מ, מיום
19 31.03.15).
- 20 57. לאור האמור נבחן להלן את תביעת התובע לפיצוי מכוח חוק איסור לשון הרע בשל
21 ההתבטאויות המיוחסות לנתבעת כמפורט בתביעה, כדלקמן :
- 22 אמירתו של מר נעים לתובע " אם היית ישר לא היית צריך שימוע " - בענייננו יש מחלוקת על
23 עצם האמירה המיוחסת למר נעים. בעניין זה הצהיר מר נעים בתצהירו כי מעולם לא אמר
24 את האמירה המיוחסת לו. עוד הוסיף בתצהירו ואף חזר על הדברים בעדותו בפנינו כי הוא
25 אינו אחראי על מתן חופשות, שכן זהו תפקידו של מנהל הסניף ולכן אין זה הגיוני כי התובע
26 פנה אליו בעניין קבלת יום חופש (עמ' 46 ש' 22-21 לפרוטוקול). התובע לא חקר את מר נעים
27 לגבי האמירה המיוחסת לו וכן לא הביא לעדות אף לא אחד מעובדי הנתבעת שהיה עד לשיחה
28 בינו לבין מר נעים למרות שלגרסתו היו 15 עובדים שכאלה.
- 29 לפיכך אנו מעדיפים את גרסתו של מר נעים על פני גרסת התובע, ומכאן שנשמט הבסיס
30 לתביעת לשון הרע ככל שהיא מתייחסת לאמירה הנטענת.
- 31 58. הפרסום הנוסף - טופס הודעה על סיום עבודה לביטוח תוך ציון סיבת הפיטורים כ "גניבה
32 ממעסיק".



בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 4189-09-14

1 ייחוס עבירת "גניבה" לאדם, היא התבטאות פוגענית וציון הדברים בטופס ההודעה לביטוח
 2 לאומי שנועד לצורך הצגתו בפני אחרים שאינם הנפגע - התובע שבפנינו - עונה להגדרת
 3 "פרסום" שבחוק. מכאן שהתקיימו יסודות עוולת לשון הרע בפרסום הזה. בנסיבות אילו
 4 ובהתחשב במאפיינים הייחודיים של יחסי העבודה, פערי הכוח בין העובד למעסיק והצורך של
 5 העובד באישור המעסיק לשם מימוש זכויותיו, היה על הנתבעת להעלות טעמים כבדי משקל
 6 להצגת סיבת הפיטורים באופן הצגתו בטופס הדיווח לביטוח הלאומי. טעמים שכאלה לא
 7 הוצגו בפנינו (התובעת כלל לא התייחס לטענות התובע בעניין זה למעט אמירה גורפת כי היא
 8 שומרת על פרטיות עובדיה), ולטעמנו טעם שכזה אינו בנמצא. נוכח זאת, לא עומדת לנתבעת
 9 טענת הגנה על פרסום התבטאות שנופלת להגדרת "לשון הרע". (ראו: ע"ע 26439-10-16 מאיר
 10 אברהם שוקרון נ' ערן הלפרן ואח', מיום 26.11.2017) אשר על כן, ובנסיבות המקרה אנו
 11 מחייבים את הנתבעת לפצות את התובע בסכום של 15,000 ₪, מכוח חוק לשון הרע.

הפרת תנאי העסקה

12
 13 59. לתובע טענות רבות באשר לתנאי העסקתו והפרת הנתבעת הוראות שבדין. נדון בהו אחת
 14 לאחת:

15 **אי מתן הפסקות כדין** - התובע טוען כי במסגרת עבודתו בקושי ניתנו לו הפסקות ואם ניתנו
 16 הן בקושי הספיקו להליכה לשירותים ולחילופי אוויר. כמו כן לטענתו הנתבעת הפרה כלפיו
 17 חובה חקוקה על פי תקנה 168 (א) (3) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961 (להלן: "תקנות
 18 התעבורה") המטילה חובה על הנתבעת ליתן הפסקה של חצי שעה רצופה לפחות כל 4 שעות
 19 נהיגה.

20 תקנה 168 לתקנות התעבורה קובעת:

21 " (א) הנוהג רכב ציבורי, אוטובוס פרטי או רכב מסחרי שמשקלו הכולל המותר
 22 עולה על 6000 ק"ג, והנוהג רכב מנועי מסוג אחר המסיע או המורשה על פי רשיון
 23 או היתר להסיע אחד עשר אנשים או יותר בנוסף על הנהג –

24

25 (3) יפסיק נהיגתו לחצי שעה לפחות במשך כל תקופת נהיגה של 4
 26 שעות רצופות כאמור בתקנת משנה (ג), למעט ההפסקות לפי
 27 תקנת משנה זו;

28 תקנה משנה (ג) קובעת:

29 " (ג) בתקנה זו, "נהיגה" - נהיגה בפועל, עבודה אחרת הקשורה ברכב מנועי או
 30 בטיפול במטען המובל עליו ובטעינתו, סידורו או פריקתו של מטען כאמור או טיפול
 31 בנוסעים המוסעים ברכב, לרבות ההפסקות לפי פסקאות (3) ו- (4) לתקנת משנה
 32 (א), והמתנה או הפסקה הכרוכה בפעולות האמורות במישרין או בעקיפין".



בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 4189-09-14

- 1 מלשון התקנות עולה כי הפסקה רצופה של חצי שעה מחויבת לאחר נהיגה של 4 שעות רצופות
2 לא כולל הפסקות. בעניין זה השיבה הגב' מזרחי לשאלות שהוצגו בפניה בהתבסס על דוחות
3 הטכוגרף. ראו עדותה של הגב' מזרחי בעמ' 27 ש' 21 – עמ' 28 ש' 6 :
- 4 **ש" : מפנה לת/3 מיום 26.3.12 איפה הפסקות של התובע?**
- 5 **ת : הוא התחיל בשעה 06:00 בבוקר לעבוד וקיבל מ-05:25 שכר קיבל חצי שעה מראש**
6 **שכר. בשעה 06:30 יצא להפסקה של רבע שעה. שוב ב-06:45 חזר לעבודה עד**
7 **09:30. בשעה 09:30 היתה לו הפסקה עד 09:50 והוא שוב עבד עד 10:40 וב-10:40**
8 **יצא להפסקה עד 11:30. בשעה 11:30 חזר לעבודה עד 12:15. שוב הפסקה של רבע**
9 **שעה ובשעה 12:30 חזר לעבודה עד 13:05. שוב הפסקה של רבע שעה וב-13:30 עד**
10 **14:20 עבד.**
- 11 **ש : מפנה אותך ל-13.5 תסתכלי על ההפסקות שלו?**
- 12 **ת : התחיל בשעה 06:15 לעבוד ועבד עד 08:25 ויצא לעשר דקות הפסקה, שוב בשעה**
13 **08:40 חזר לעבודה עד 11:50 בערך, יצא להפסקה של 20 דקות ושוב חזר לעבודה**
14 **עד 13:30. שוב עשר דקות הפסקה עד שעה 16:20. עשר דקות הפסקה 18:15.**
- 15 **ש : מפנה ל-14.5.12 ?**
- 16 **ת : התחיל בשעה 06:00 לעבוד ומיד יש הפסקה של רבע שעה אחרי שהתחיל וב-06:30**
17 **התחיל לעבוד בפועל. בשעה 06:15 הייתה לו הפסקה ומשעה 06:30 עבד עד 11:50**
18 **ולאחר מכן 20 דקות הפסקה. בשעה 12:15 בערך עד 13:20 עבד רבע שעה הפסקה**
19 **ומשעה 13:30 עד 16:20 עבד, עשר דקות הפסקה, משעה 16:30 עד 17:50, עשר**
20 **דקות הפסקה ואז המשיך עד 18:15."**
- 21 **60. מהאמור עולה כי מתכונת עבודתו של התובע כללה הפסקות במהלך יום עבודתו, בין נסיעה**
22 **לנסיעה ולא הוכח כי באופן גורף לא קיבל התובע הפסקה. כמו כן עולה כי על פי רוב התובע**
23 **לא נהג משך 4 שעות רצופות כך שלא התחייבה מתן הפסקה בת חצי שעה רציפה.**
- 24 **61. התובע בסיכומיו אכן הביא מספר דוגמאות לימים בהם מדוח הטכוגרף עולה כי עבד ללא**
25 **הפסקה למעלה מ-4 שעות, אלא שמדובר במספר מקרים בודדים שאינם מייצגים ואינם**
26 **מלמדים על מתכונת עבודה קבועה. יתרה מכך, התובע לא תבע כל סעד בעילה זו.**
- 27 **לא זו אף זו, פקודת התעבורה קובעת בסעיף 68 סנקציה על מי שעובר על תקנות התעבורה.**
28 **מדובר בהוראה מתחום המשפט הפלילי, החלה במערכת היחסים שבין הנתבעת לבין המדינה.**
29 **בהיעדר הוכחה לנזק, לא הוכיח התובע זכאות לפיצוי מכוח עוולת הפרת חובה חקוקה.**
- 30 **(ראו לעניין זה עב' (ת"א) 2235/04 בן עמי אלטיוביץ נ' ה.ל. תיירות בע"מ, ניתן ביום**
31 **28.12.06).**



בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 4189-09-14

- 1 **זמני העסקה ללא תשלום שכר** – התובע טוען כי חויב להגיע כל יום כ- 15 דק' לפני המשמרת
 2 לשם הכנת האוטובוס לנסיעה וניקיונו וזאת מבלי ששולם לו שכר בגין זמן זה. לטענתו הזמן
 3 שנדרש בפועל להכנת האוטובוס עמד על כ- 30 דק'.
- 4 כמו כן לטענתו לא שולם לנהגים שכר בגין זמן פריקת הכסף (20 דק' לפחות בכל פעם),
 5 כשלשיטתו בסוף כל משמרת על הנהג להעביר את תקבולי המזומן שהתקבלו באותו יום
 6 למשרדי הנתבעת.
- 7 ראשית, טענתו של התובע כי זמן ההתארגנות והכנת האוטובוס לפני משמרת נמשך כ- 30
 8 דק' לא הוכחה. בסעיף 15 לתצהירה הסבירה הגב' מזרחי את הפעולות הנדרשות עם קבלת
 9 האוטובוס בבוקר ואת פרק הזמן ההגיוני הנדרש לביצועו. כך נדרש מהנהגים לערוך בדיקה
 10 בטיחותית קצרה במקביל לבדיקה ביטחונית, בדיקות שאורכות יחד דקות ספורות בלבד.
 11 באשר להליך הפריקה הבהירה הגב' מזרחי כי על פי נהלי החברה, יש לפרוק את הקופה כל 8
 12 משמרות, ומדובר בפעולה פשוטה אשר אורכה מספר דקות.
- 13 בנספח ב' להסכם העבודה (צורף כנספח 1 לתצהירה של הגב' מזרחי) נקבע מפורשות כי בעד
 14 15 דקות בתחילת היום ובסופו, ישולם לתובע שכר. ואכן מהעתיקי סידורי העבודה שצורפו
 15 לתצהיר הגב' מזרחי ליום 24.2.14 וליום 2.3.14 עולה כי שולם לתובע שכר מזמן הגעתו לחניון
 16 ועד זמן יציאתו מהחניון (כלומר קודם לתחילת המשמרת ולאחריה).
- 17 בבדיקה אקראית של דוחות יום העבודה שצירף התובע לתצהירו עולה כי במרבית המקרים
 18 אכן שולם לתובע שכר בגין פרק זמן שלפני תחילת משמרת ולאחריה, שלעיתים אף עלה על
 19 15 דק'. ראו לדוגמא דו"ח עבודה לימים 22.3.12, 11.4.12, 23.5.12 ו- 6.2.13.
- 20 מכל מקום אף אם הוכח כי בימים מסוימים לא שולם לתובע שכר בגין זמן הגעה לפני תחילת
 21 משמרת הרי שמדובר, כך נראה, במקרים בודדים והתובע לא עתר לסעד ברכיב זה.
- 22 **חיוב במתן ביטחונות בניגוד לדני** – התובע עותר לפיצוי בסך 50,000 ₪ בגין הפרת חוק איסור
 23 קבלת ביטחונות מעובד. התובע מציין כי הנתבעת דרשה ממנו להמציא לה שתי המחאות
 24 "פתוחות" על מנת שתוכל להיפרע ממנו במקרה של חסרים בקופה ובמקרים של אובדן/ נזק
 25 לציווד. בנוסף נדרש להפקיד המחאה "פתוחה" בגין הכשרתו אשר מכוחה חויב לעבוד בנתבעת
 26 משך שנתיים, אחרת ייקנס באמצעות ההמחאה.
- 27 חוק איסור קבלת ביטחונות מעובד נחקק לאחר תחילת עבודתו של התובע אצל הנתבעת
 28 ולפיכך מקום בו ההמחאות הפתוחות שנתן התובע נמסרו לחברה טרם מועד תחילתו של חוק
 29 זה בתאריך 27.2.12 לא הפרה הנתבעת את הוראות החוק. אמנם סעיף 11 לחוק קובע כי
 30 "איסור מימוש בטוחות של עובד כאמור בסעיף 2 יחול גם על בטוחות שנתקבלו מעובד לפני
 31 תחילתו של חוק זה" אלא שהתובע לא טען וממילא לא הוכיח כי הנתבעת ביקשה לממש את
 32 הביטחונות שהפקיד בידה.
 33 משכך, נדחית התביעה בעילה זו.



בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 4189-09-14

- 1 הנתבעת תשיב לידי התובע את ההמחאות "הפתוחות" שהפקיד ככל שאלו עדיין מצויות
2 בידה.
- 3 **השלמת פיצויי פיטורים** – התובע טוען כי בנוסף לשחרור קופת הפיצויים היה על הנתבעת
4 לבצע השלמה של פיצויי הפיטורים בסך 1,527 ₪ שכן לקופה לא הופרשו תשלומים בגין החצי
5 השנה הראשונה להעסקתו.
- 6 כפי שעולה מנספח 11 לתצהירה של הגב' מזרחי לתובע שולמו פיצויי פיטורים בסך כולל של
7 14,514 ₪. שכרו האחרון של התובע עמד ע"ס 5,827.5. בגין תקופת עבודתו זכאי היה התובע
8 לפיצויים בגובה 15,052.89 ₪ ומכאן כי הוא זכאי להשלמת פיצויים בסכום של 539 ₪.
- 9 **הפרשים בגין הודעה מוקדמת** – התובע טוען כי ביום 3.3.14 קיבל בידיו את מכתב הפיטורים
10 הנושא תאריך פיקטיבי של יום 24.2.14. התובע טוען כי לאור עובדה זו תקופת ההודעה
11 המוקדמת שניתנה לו הייתה צריכה להימנות החל מיום 3.3.14 ועד ליום 3.4.14 ולא כפי
12 שנמסר במכתב הפיטורים. כלומר היה על הנתבעת לשלם שכר חודש מרץ ושלושה ימי הודעה
13 מוקדמת נוספים בחודש אפריל וסה"כ 6,635 ₪. בפועל שולם לתובע סכום חלקי של 4,120 ₪
14 בלבד ומכאן כי הנתבעת נותרה חייבת לתובע סכום של 2,425 ₪.
- 15 הנתבעת טוענת כי מבירור שנערך עם מזכירת הסניף עלה, כי אמנם לא זכרה את מה שאירע
16 במקרה הספציפי של התובע, אולם היא אינה נוהגת להשאיר מכתבי פיטורים אצל סדרן
17 הסניף אלא מזמנת את הנהג לשיחה אצל מנהל הסניף לקבל החלטה לאחר השימוע.
- 18 רק במקרה בו הנהג מסרב להגיע לשיחה ומבקש לקבל את החלטה בטלפון, נמסר לו המכתב
19 על ידי הסדרן. על כן טוענת הנתבעת כי סביר להניח, כי במקרה של התובע הוא זומן לשיחה
20 ביום 24.2.14 לצורך הודעה על פיטוריו, אולם סירב להגיע ולכן ההודעה נמסרה לו טלפונית
21 והמכתב נמסר לו ימים ספורים לאחר מכן על ידי הסדרן.
- 22 מכל מקום טוענת הנתבעת כי לתובע שולם שכר רגיל בעד חודש מרץ 2014.
- 23 בחקירתו הנגדית אישר התובע כי בשיחה הטלפונית נאמר לו כי הוא מפוטר (עדות התובע
24 בעמ' 17 ש' 10-4) כמו כן לא ידע להשיב מדוע הוא טוען כי קיבל סכום של 4,120 ₪ בלבד.
- 25 כפי שעולה מתלוש השכר לחודש מרץ 2014 אשר צורף לתצהירו של מר נעים לתובע שולם
26 שכר מלא בגין חודש זה בסך 5,827 ₪. בנוסף קיבל התובע סכום של 2,424 ₪ כהודעה
27 מוקדמת לפיכך אין התובע זכאי להפרשים בגין תמורת הודעה מוקדמת.
- 28 **דמי הבראה** – בגמר החשבון שולם לתובע סך 1,271.60 בגין דמי הבראה. לטענת התובע
29 הנתבעת שילמה לראשונה דמי הבראה בחודש ספטמבר 2013 ולכן נותרה חייבת לתובע סך
30 2,227 ₪ בגין דמי הבראה.
- 31 לאחר שעיינו בתלושי השכר מצאנו כי טענתו של התובע אינה מדויקת. כבר בחודש אוגוסט
32 2012 שילמה הנתבעת דמי הבראה בסך 1,817 ₪ בגין 4.9 ימי הבראה להם היה זכאי בשנה



בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 4189-09-14

- 1 זו. בשנת 2013 שולמו לתובע דמי הבראה בסך 2,224 ₪ בגין 6 ימים ובמועד סיום עבודתו
2 שולמו דמי הבראה לשנת 2014 בגין 3.4 ימים בסך 1,271 ₪.
3
4 **פדיון חופשה** – בגמר החשבון שבוצע לתובע שלמה הנתבעת סך 2,198 ש"ח פדיון חופשה.
5 התובע טוען כי על אף זאת נותרה הנתבעת חייבת סך 3,771 ₪ בגין פדיון חופשה (עבור 14
6 ימים) לפי החישוב כדלקמן:

שנה	זכאות ימים	עלות יום	מגיע לתובע	שולם	יתרה
2011	2.92	260	759	-	2.92
2012	10	263	2,629	1,302	5.05
2013	10	268	2,682	1,863	3.05
2014	3	268	670	-	2.5

- 7 חישוב התובע מקובל עלינו באופן עקרוני אלא שמתלושי השכר עולה כי בשנת 2012 שולם
8 לתובע סך 1,834 ₪ ולא 1,302 ₪ כפי טענתו (ראו תלושי שכר לחודשים מרץ, יוני, ספטמבר-
9 נובמבר 2012). לפיכך הסכום הכולל ששולם לתובע בגין פדיון חופשה עומד ע"ס 5,895 ₪ כך
10 שעל הנתבעת לשלם לתובע יתרת חופשה בסך 845 ₪.
- 11 **החזר הוצאות נסיעה** – לטענת התובע הוא נזקק לנסיעות בתחבורה ציבורית על מנת להגיע
12 לעבודה בתעריף של חופשי חודשי ואולם הנתבעת שילמה תשלום חודשי חסר בגין הוצאות
13 נסיעה.
- 14 הגב' מזרחי הצהירה כי החברה סיפקה לעובדי סניף קריית אונו ובכלל זה לתובע הסעה
15 מסודרת באמצעות קבלן הסעות מטעמה. לעובדים במשמרת בוקר, סופקה הסעה מנקודת
16 איסוף בסמוך לביתם עד לחניון האוטובוסים ממנו החל סידור העבודה. לעובדים במשמרת
17 ערב סופקה הסעה בסוף יום העבודה מתניון האוטובוסים ועד לנקודות איסוף בסמוך לביתם.
18 גם במקרים בהם שובץ התובע לעבודה בשישי / שבת / חג או ערב חג, סיפקה הנתבעת הסעה
19 מסודרת. (סעיפים 65-69 לתצהיר)
- 20 עוד הוסיפה כי בימי חול בשעות הצהריים בהם הנתבעת לא סיפקה הסעה מסודרת לעובדים,
21 שילמה הנתבעת לתובע החזר הוצאות נסיעה וזאת בהתאם לדיווח שנעשה על ידו, ובהתחשב
22 בכך שהחברה מספקת לעובדיה נסיעה חופשית בקווי החברה ובחברת "דן".
- 23 בחקירתה הנגדית נשאלה הגב' מזרחי אודות אספקת הסעה לעובדים שמסיימים משמרת
24 בוקר או לחילופין מתחילים משמרת צהריים. עצם העובדה כי התובע בחר למקד שאלתו
25 דווקא במקרים אלו, מקרים לגביהם הצהירה, כאמור, הגב' מזרחי החברה אינה מספקת
26 הסעה מסודרת – מחזקת את ההנחה כי במקרים האחרים (תחילת משמרת בוקר וסיום
27 משמרת שנייה) אכן סופקה הסעה לעובדים.



בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 4189-09-14

1 אף העובדה כי בנספח ב' להסכם העבודה נקבע – "תשלום בגין נסיעה – במידה ולעובד אין
2 שירותי איסוף/פיזור- יינתן בשכר ועל פי החוק" תומכת במסקנה כי במשמרות מסוימות
3 הנתבעת מספקת שירותי הסעה מסודרים לצורך איסוף לעבודה או פיזור ממנה.

4 נוכח האמור אנו מקבלים גרסת הנתבעת לפיה סיפקה הסעות מסודרות לעובדים בחלק מן
5 המשמרות. התובע לא הוכיח אימתי נזקק לנסיעה בתחבורה ציבורית. כמו כן לא פירט לאלו
6 קווי אוטובוס (ושל איזו חברה) נדרש לצורך הגעתו לעבודה. אשר על כן תביעתו ברכיב זה
7 נדחת.

סיכום

8
9 הנתבעת תשלם לתובע את הסכומים הבאים :

10	פיצוי בגין פגמים בהליך השימוע	10,000 ₪.
11	פיצוי בגין פרסום לשון הרע	15,000 ₪.
12	השלמת פיצויי פיטורים	539 ₪.
13	<u>יתרת חופשה</u>	<u>845 ₪.</u>
14	סה"כ	26,384 ₪.

15 לסכום האמור יתווספו הפרשי הצמדה וריבית מיום הגשת התביעה ועד לתשלום בפועל.
16 יתר עילות התביעה נדחות.

17 באשר להוצאות המשפט. סכום התביעה הועמד על סך 541,371 ₪ בצירוף פיצויי הלנה ו/או
18 הפרשי הצמדה וריבית. נוכח התוצאה לפיה נדחתה רוב התביעה הכספית כמו גם חלק ניכר
19 מעילות התביעה, יישא התובע בהוצאות הנתבעת ושכר טרחת עורך דין בסכום כולל של
20 10,000 ₪ תוך 30 יום מקבלת פסק הדין.

21 ניתן היום, י"ג טבת תשע"ח, (31 דצמבר 2017), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

מר עמי שר – אל

נציג ציבור (מעסיקים)

שמואל טננבוים, שופט

סגן נשיא

מר יהונתן דקל

נציג ציבור (עובדים)



בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 4189-09-14

1